

Hvorfor jeg vil være alene? Fordi jeg føler meg alene. Fordi jeg ikke vil trenge meg på. Fordi hvis jeg er alene, da vet jeg at det er min egen skyld. Min egen skyld at jeg ikke er sammen med andre, at jeg ikke omgås med andre. Hvis jeg er med andre. Da vet jeg at jeg er alene. Men ikke på samme måte. Da er jeg alene, fordi ingen vil være med meg. Fordi ingen liker meg.

Hvorfor jeg ikke gråter? Fordi det er feigt. Ingen som er alene gråter. Ingen som vil være alene gråter. Vi liker ikke salt. Vi liker ikke vann. Vi vil ikke ha sympati. Vi vil ikke ha medfølelse. Vi vil være alene. Fordi da vet vi at vi er alene, fordi vi vil det. Da er det vår skyld, ikke deres skyld. Vi gråter ikke, fordi det er vårt valg å være alene.

Hvorfor jeg har arr? Fordi jeg liker det. Fordi det er bedre enn å dope seg. Det er annen rus. Arret er ett hull. Et hull der følelser kan slippe ut. Følelsene er rød. Vi trenger ikke rød følelser i oss. Fordi vi er alene uansett. Fordi vi vil det. Fordi vi ikke griner. Fordi følelsene har flere hul og slippe ut fra – de skal ikke ut som vann i øynene. De røde følelsene er bedre enn de blanke. Vi liker å se de rød. Hullene lukker seg igjen, men vi kan åpne dem når vi vil. Kanskje en dag vil vi åpne dem for mye, kanskje en dag vil alle de røde følelsene komme ut. En dag vil de rød følelsene forsvinne helt.

Da er vi ikke alene lenger.